

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Ledare: Syndapengar?

En stjärna bland stjärnor

Brev från stadssekr. Bertil Tholin

Volleyboll läres ut

Bert Ekengren: Ungdom och pengar

Masthugget — månadens stadsdel

Öppet brev till UDE:s ordf.

"Tumba" skriver till göteborgs ungdomen

Kul för klubben

Annat aktuellt

Nr. 3

APRIL 1959

ARGANG 8

UTGIVEN AV:
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

PRIS 75 ÖRE

SYNDAPENGAR?

Pengar dominerar tillvaron. I vår moderna tid blir penningen ett begrepp som samt och synnerligen berör oss mycket — gott, mindre gott eller rent av illa — allt beroende av i vilken situation och i vilket förhållande som vi står till densamma.

Vardagsjobbet för att intjäna sin avlöning är för de flesta hårt och bekymmersamt. Nya bekymmer inställer sig också, då det snart efter avlöningsdags gäller att fördela slantarna. Det är så mycket man skulle vilja ha men så litet man får för plånbokens innehåll. Materialismens tids-epok nummer ett har gjort, att människorna vill mäta allting i pengar. Med ökade inkomster skulle man kunna skaffa sig den där bilen, en TV-apparat, som kanske skulle skänka lyckokänslor, en sommarstuga eller något annat.

Riktigt svårt kan det vara att bedöma medmänniskans inställning till penningen, till längtan efter mera materiella förmåner. Det är en hel del nyttobetonade saker som kan köpas och förmåner som kan uppnås, om "man hade det bättre ställt". Utbildningen för barnen, teaterbesök och konserter, en utvecklande semesterresa, ja, uppräknigen kan mångfaldigas. Livet kanske rent av kan bli rikare (!), skönare och mera fyllt av upplevelser än dagens gränahanda med mera pengar . . .

För säkerhets skull tippar man fyra rader varje onsdag. Man delar dessutom med kompisen många av svensksönernas lidelser: att köpa lott och läsa i tidningarnas dragningslistor den 15:e i varje månad. Man vet ju aldrig . . .

Och likväl: "Money is the rote of all evil" — pengar är roten till allt ont. Människans lägsta och sämsta instinkter

kommer ofta fram i samband med pengar, d. v. s. då det gäller att komma över pengar. Mord, förskingring, skattefusk, arvs-trätor, processer . . .

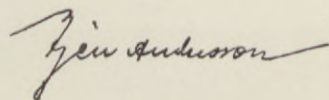
Det verkar som om pengar retade nervsystemet. Befinner vi oss i närheten av en ekonomisk förmån löper små vällustiga signaler genom nervsystemet och signalerar: härligt, härligt — och andra signalen följer (till bankernas förtvivlan): vad skall jag kunna köpa för dessa pengar i morgon?

Är det detta, som är den största tragedien i vårt svenska samhälle just nu? Att vi har ett ökat enskilt välstånd, en reell reallöneförbättring under de senaste decennierna, över miljonen bilar i vårt land, vi går snyggt klädda och ser runda och väl-närda ut — *men* har enorma bristsituationer på en mängd områden, där vi gemensamt borde kunna utträtta en hel del: exempelvis skolbyggena och utbildningen och först och sist *ungdomsfrågorna* överlag.

Lösningen av ungdomsfrågorna i vår stad *kräver* mera anslagsmedel eller alternativt frivilliga insamlingar, alternativt att mängder av folk (utöver de stora uppstånd som nu jobbar i ungdomsorganisationerna) frivilligt skolar sig för en insats i ungdomsarbetande och ungdomsvårdande uppgifter och lika frivilligt fortsätter att jobba med detta oavlönat.

Storstaden gör sig inte själv ungdomsvänlig och dessvärre är den inte det heller från början.

Ungdomsarbetet behöver pengar. Syndiga, illaluktande, lättrollande, men ack, så nödvändiga sekiner. Annars går ungdomsarbetet under. Ungdomen också. Vi själva också så småningom.

Presstopp!

Den 4—5 april hölls på Härskogen en konferens med representanter för distriktets ungdomsorganisationer, ungdomsgårdarna och ungdomsbyrån. Utomordentlig anslutning och prima stämning! Rapport i nästa Vi alla-nr.

Månadens apropå:

En stjärna bland stjärnor

- En TV-stjärna har fötts. Lustigt nog föddes han med en bakgrund av stjärnor och stjärnbilder. Astronomi var hans ämne, ett ämne som kanske får betecknas som ytterst exklusivt för en 15-åring.
- Detta var hans lycka om man nu med lycka menar att han gjorde lycka. Tiotusen kalla — det är inte små slantar det. Närmare sjutusen kronor förresten, noggrannare uträknat. Förresten blir det nog tiotusen i alla fall. Grammo-fonbolaget, Kikarfirman "Kika lätt", TV-firmornas försäljningscentral är med i bilden. "Vet Ni om förresten att underbarnet X åker på mopeden Y?"
- Stråköping tog emot med stora famnen efter den unge mannens hemkomst från storstaden. Fattas bara annat. Tal av kommunalfullmäktiges ordförande, månnstro "vän av ungdom"?
- Insamlingar har gjorts. Offervilligheten var stor. Berömmelsen kan också mätas i sköna slantar.
- Lustig reaktion den där av pojken, förresten. Det stod i en tidning att han var sömning och trött efter allt ståhej. En ny erfarenhet för en ung man, nyrik och berömd. Man gäspar och blir trött av all uppmärksamhet.
- Egentligen är det kanske intet att oroa sig för. Snart nog kommer jämnåriga att med armbrytningens och de glada upptågens hjälp att återställa honom i balans. Den jämvikten är nog nödvändig för en ung man, som så plötsligt fått strålkastarljuset på sig och som själv fått blicka in i en vuxen värld med dess underliga företeelser.

Omslagsbilden: Masthugget — stadsdel med markant profil och — dessvärre — små möjligheter för barn och ungdom.

(Foto: Döbeln-Mattsson.)

- Bland TV-programmen ser det ut som om dylika tävlingar med höga penningpriser blir livligt gouterade. En specialitet för oss svenskar? — nej knappast. Vi har ju fått det mesta i den vägen från Amerika.
- Man blir väl betecknad som en TV-surpuppa om man ondgör sig över dessa tävlingsprogram. Därför avvaktar man försiktigt. Men i alla fall: har vi ingen egenart i vårt land när det gäller TV-underhållning? Finns det månnstro en chans att i framtiden få slippa 10.000-kronorstävlingar med barnstjärnor?

Friskt:

Skidfrämjandet kör hårt — kan man konstatera efter att ha läst i pressen om deras nya giv med vildmarkslov för storstadsungdom. Man vill möta den passiva attityden hos många ungdomar genom att låta dem komma ut och andas fjällluft och få utlopp för magasinerad energi. Bra initiativ!

Brev från stadssekreterare Bertil Tholin

I Vi allas decembernummer förra året riktade denna tidnings redaktör några frågor i ett öppet brev till stadssekreteraren för socialärenden i Göteborg. Här svarar Bertil Tholin.

Hej Kjell!

Tack skall Du ha för välkomsthälsningen! Din förmodan att inte arbetsuppgifter kommer att saknas inom vårt gemensamma arbetsområde är säkerligen riktig, och det är ju som det skall vara. Det kärva ekonomiska klimatet gör väl sitt till, men även utan detta hade vi säkerligen haft en hel del att göra av orsaker Du själv nämner i Ditt brev.

Det allra största problemet vi har, som sysslar med ungdomsproblem, kanske ändock inte består i knapphet på ekonomiska resurser, brist på ungdomsledare, lokaler m. m., utan svårigheten att nå kontakt med den ungdom, som vi själva varit med att fostra. Jag har en känsla av att vi inte talar samma språk som dem, att vi går vid sidan av varann, eller, för att följa med tiden — det är fel på länken. Nu är det här litet för stora problem för att tagas upp i ett brev, men vi får väl tillfälle att återkomma.

Till sist några rader om den fråga Du ställer sist i Ditt brev. Frågan lyder:

"Kan vi inom ungdomsvård och ungdomsarbete räkna på Ditt stöd för en progressiv och konstruktiv linje i vårt gemensamma arbete?"

Som Du vet har jag sedan unga år deltagit i barn- och ungdomsarbete. Jag har vidare haft förmånen att i ett 20-tal år deltaga i arbetet inom en skolstyrelse och där, tillsammans med tjänstemän och andra — liksom en själv förtroendevalda ledamöter — efter fattig förmåga fått vara med och planlägga och i någon mån utforma en ny skolorganisation, som vi alla hoppas så mycket av, och en skolorganisation som kommer att kosta samhället mycket pengar, men som vi ändock får betrakta såsom en god investering med tanke på alla de förhoppningar vi ställer på vår ungdom.

Därtill kommer — och det är väl kanske inte det minst viktiga — Din frågeställning rörde ju inte bara andras ungdom. Den kunde ju lika gärna gälla mina barn — — — —.

Tror Du att man överhuvudtaget kan låta bli att intressera sig för ungdomsproblem?

På återseende!

Din tillgivne
Bertil Tholin.

PS. Samhällets snabba utveckling, och som följd därav ungdomens föränderlighet i intresseriktning gör att vi ständigt måste ompröva våra åtgärder i ungdomsarbetet. Jag hoppas att vi snart skall få tillfälle att träffas och vore jag tacksam att då få höra Dina synpunkter på dessa problem. DS.

Burås ungdomsgård

har lyckligt förnyats, d. v. s. ungdomsgården har med benägen hjälp av de medel stadsfullmäktige anvisat för ändamålet upprustats och är nu beredd att möta anstormande skaror ungdomar från distriktet och däromkring. Glad är man över källarvåningens nya värdefulla lokaler för hobbyslöjd. Entrén i bottenvåningen har en nyhet för ungdomsgårdarna: särskild garderob, där man kan inlämna sina ytterkläder. Stora salen är ljust uppmålad och kaféet piffigt och inbjudande. Köket har fått helt ny inredning och känns knappt igen. Andra våningen är radikalt omändrad, trevligt möblerade klubbrum ersätter den gamla tidens oformliga salar. Eftermiddagshem och barntädgård synes även att ha anpassat sig bra i de nyrenoverade lokalerna. Av fastighetens alla lokaler har emellertid säkerligen vindsvåningen blivit den mest lyckade. Här har hantverkarna utträttat underverk. Bordtennisrum, utrymmen för scouter och teknikklubbar finns bl. a. i denna våning.

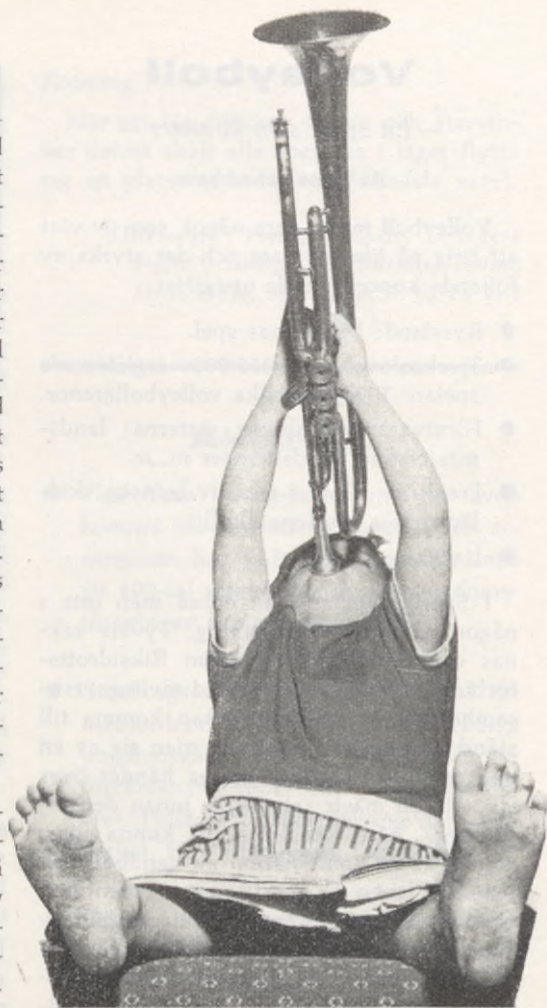
Återinvigningen förrättades av barnavårdsnämndens ordförande, Stefan Oljelund, och bland de närvarande märktes två av pionjärerna, Frans Ivarsson och Henry Bengtsson. Representanter för ungdomsdelegation, ungdomsråd och ungdomsorganisationer m. fl. hade också infunnit sig. Likaså en stor kader från de arbetare, som färdigställt den omfattande förnyelsen.

Deltagarna bjöds under kvällen på ett trevligt komponerat program. Tyngdlyftare, vargungar, sångkvartetten Dexippos kommer vi ihåg och så naturligtvis teaterensemblen "Fri Teater".

Gårdens hushållskurs bjöd på annorlunda ungdomsgårdsmat: Svampfyllda pannkakor, specialsckurna grapefrukter och kaffe med tårta.

På Kyrkbyns ungdomsgård

firade Fruklubben sin 10-åriga tillvaro den 16 mars med en trivsamt fest, till vilken grannarna från Lundby ungdomsgård hade inbjudits. Kyrkbydamerna är sammanlagt 26 till antalet och av dessa har 13 varit med från början. Tydligen tryggt för gården att ha föräldrar i bakgrunden!

Månadens blåsning

tilldelas som bekant endast mycket välmeriterade enskilda ungdomsledare eller ungdomsorganisationer i Göteborg, vilka gjort sig kända för insatser utöver det vanliga. Black-Foot-Bill — det är han som blåser här ovan — låter denna gång sitt väljud klinga för ingenjör *Bror Andrén*, som med en energi som kan förflytta berg och med stora — för att inte säga enorma personliga uppoffringar — fått igång ett båtbyggeri-gäng med ungdom ute på Hisingen. I en lokal vid Kvillegatan 5, som man förhyrt av Hamnstyrelsen, är nu ett tjugotal ungdomar i verksamhet och bygger OK-jollar, årets stora clou på båtbyggerifronten. Det är så man blir lyrisk så här på vårkanten . . .

Volleyboll

— En sport som kommer —

Av Rune Sannerheim

Volleyboll måste vara något, som är värt att titta på lite närmare och det styrks av följande koncentrerade uppgifter.

- Ryssland: Massornas spel.
- Tjeckoslovakien: 255.000 registrerade spelare 1936. Jättelika volleybollarenor.
- Förutvarande baltiska staterna: landsmästerskap, landskamper m. m.
- Frankrike: Spelas t ex av franska skidlärare för motions skull.
- Italien?

I Sverige spelar man också men inte i någon nämnvärd omfattning. Tyvärr saknas det specialförbund inom Riksidrottsförbundet, varför organiserad tävlingsverksamhet ännu icke gärna kan komma till stånd. I volleyboll använder man sig av en boll och den slås med öppna händer över ett nät och måste returneras innan den tagit mark. Man kanske skulle kunna säga, att det är en kombination av handboll och tennis. Planen är 9×18 meter, men kan givetvis justeras efter de lokala förhållandena. Man spänner ett nät mellan två stolpar på lämplig höjd. Reglements enligt måste det sitta 2,20 meter högt. Antalet deltagare i varje lag är sex, men även den siffran kan man rubba på om så är önskvärt. Man kan faktiskt variera antalet spelare från 2 till 12.

Spelet börjar med att spelare 1 gör utspel — servar — över nätet och för motståndarna gäller det således att returnera bollen innan den nått marken. Tre tillslag är tillåtet att göra, dock får icke en och samma spelare slå bollen mer än en gång i taget. Så fortsätter spelet tills något av lagen missar. Då det spelande laget — servande — begår fel övergår serven till det andra laget. Felar det mottagande laget erhåller motparten 1 poäng. Det lag som först uppnår 15 p (eller 2 poäng mer än motståndaren t ex 19—17) vinner första set och det lag, som först vinner två set, utgår som segrare.

Teknik

Antalet olika slag i volleyboll är svårt att fixera. De tre viktigaste slagen är smash, serv och den vanliga passningen med båda händer framåt.

Smashen är det poängvinnande slaget och för den som smashar gäller det att hoppa upp så högt som möjligt och slå bollen neråt med handloven. Upphoppet göres med delad eller samlad sats. Av de olika sätt man har att välja på då det gäller att serva är det lämpligast att börja med *underhandserven*. Den utföres så att man ställer sig med sidan mot nätet och kastar upp bollen med sämsta hand och slår med den andra. Här kan man kanske förorda en löst knuten hand. Ju flackare bollbana desto bättre serve. Kulserve och tennisserve finns också. *Passning framåt* måste man först lära sig för att man skall ha något nöje av spelet. Bollen måste man kunna hålla i spel. Vid alla passen står man med böjda knän och med den ena foten före den andra (se bilden). Armarna böjda och handflatorna uppåt, framåt i hjässhöjd. Bollen slås så med fingertopparna. Höga bollar gör det lättare för kamraterna att komma i goda positioner.

Taktik

Som regel skall man alltid utnyttja rättheten att göra tre slag. Det skall således icke bara vara ett bollande fram och åter med bara ett tillslag av varje lag. Man skall försöka arbeta två och två. Den ene har till uppgift att lyfta bollen till den andre som har att hoppa upp och smasha varje boll. Alla bollar bör således alltid gå över lyftaren och från honom till smasharen, vilken ju är den, som skall bärga poängen. Är spelarna olika spelstarka är det lämpligt att inte alla de sämre kommer intill varandra.

I början av dessa rader hade jag skrivit ett frågetecken efter "Italien": Hur är det nu då med volleybollen där? Det är full fart där också och åker Du till Rom 1960 för att se OS så ta en titt på volleybollen, det kommer Du säkert inte att ångra. Ja, t. o. m. på det olympiska programmet har volleyboll fått plats. Det har sagts att volleyboll är för mycket lek för att tas upp på idrottsplatserna och för mycket idrott för att spelas på lekplatsen. Vad tror Du?

Reglerna i korthet:

Poängberäkning:

Då det spelande laget begår fel, bestraffas detta med förlust av utspel. Då det mottagande laget begår fel erhåller motparten poäng.

Som fel räknas:

- 1 När bollen berör marken innanför spelplanen.
- 2 När bollen faller ned utanför spelplanen, går under nätet, slår på stolpar etc. (Det lag som sist rör bollen är i dessa fall den förlorande.)
- 3 När ett lag rör bollen mer än tre gånger, innan den slås över till motståndaren.
- 4 När bollen inte slås utan bärs eller kastas.
- 5 När en och samma spelare berör bollen mer än en gång i följd.
- 6 När den spelare som slår bollen berör nätet, eller överskrider mittlinjen.
- 7 När en spelare med avsikt nickar bollen.

Speltid

Spelet pågår i två omgångar och varje omgång pågår till dess ett av lagen uppnått 15 poäng. Om ställningen 14—14 uppnås fortsätter spelet tills en skillnad av två poäng uppnåtts t. ex. 16—14, 21—19.

Rotering

När ett lag förlorat serven och återvinner denna skall alla spelarna i laget flytta sig en plats medsols (ett sjättedels varv).

Litteratur: "Volleyboll-spelet och dess regler", Sveriges Riksidrottsförbund, Strömsborg, Stockholm C. (0:75 kr.)

Aktuellt

- Våga Vara Vänlig-kampanjen har även kommit till västkustmetropolen och arrangören har haft kontakträffar med ett 100-tal representanter för ungdomsföreningar och ungdomsgårdar.
- Göteborgs kvinnliga bilkår har på ett utomordentligt sätt hjälpt Mossebergs ungdomsgård med en trafikskola för förskolebarn under det gångna arbetsåret. Polisens trafikavdelning har medverkat. Stor tillslutning rapporteras.
- Högsbo hyresgästförening arrangerar varje vår ett specialprogram för barn från Högsbo och Högsbotorp. Programmet lägges under vårterminen, strax innan luntningssäsongen är inne, löven börjar spricka eller med andra ord: våren står för dörren. Kamp mot vandalisering och nedskräpning är det vällovliga mottot för träffarna.
- Personer under 18 år fick inte köpa smällare i göteborgsaffärerna före påsk. "Folk har blivit känsligare för smällandet", säger en representant för pyroteknikerna i en intervju i dagspressen.
- Stiletterna kommer säkerligen att förbjudas i framtiden. D. v. s. om myndigheterna kommer att rätta sig efter de många uttalanden och förslag som förekommit i stiletfrågan. Gott!

Ungdom och pengar

Konsulent Bert Ekengren, känd från tiden, då han var sekr. i Sveriges Ungdomsorganisationers Landsråd, är nu intensivt verksam som sparkonsulent. Hans synpunkter på ämnet kan läsas både av ungdomsledare och föräldrar.

Nästan dagligen hör vi talas om att vi lever i en föränderlig värld. Från alla håll understryks betydelsen av samhällets snabba omvandling och man pekar gärna på hur olikt livet gestaltar sig idag jämfört med förhållandena på farmors och farfars tid. Ibland drar man slutsatser, som pekar på att det var bättre och riktigare förr och andra gånger finner man att just vår tid står på höjden av utvecklingen, att det aldrig funnits så stora möjligheter för människan som just i våra dagar.

Vilken slutsats man till slut gör till sin är givetvis beroende av vad det är man tycker är väsentligt i livet men hurudan slutsatsen än blir så är alla överens om att världen förändrats, att vi lever i en helt annan värld i dag än vi gjorde bara för några år sedan och att det samhälle som vi i dag upplever är något helt annat än det vi lärde känna i våra skolböcker bara för kort tid sedan. Inte minst här i Sverige ser vi hur snabbt våra livsvillkor och vår samhällsstruktur förändras. På mycket kort tid har Sverige utvecklats från landsbygdskultur till en stadskultur. 1957 gick för första gången städerna om landsbygden i befolkningsavseende — det bor i dag flera i städerna än på landet. Samtidigt som denna ytterst kraftiga inflyttning ägt rum från land till stad har näringslivet nyanserats. För inte länge sedan — 1930 var 40 % av landets befolkning sysselsatt i jordbruket, idag är det bara 17 %. I stället har andelarna ökat för industri, handel, samfärdsel etc. Typiskt är också tjänstemanna- och serviceyrkenas ökade andel av befolkningen.

Samtidigt med dessa djupgående förändringar i samhället har levnadsstandarden stigit mycket starkt. Bostäder, utbildningsmöjligheter, fritidssysselsättningar etc. erbjudande idag en helt annan möjlighet till urval än som var fallet för något tiotal år sedan. Man brukar säga att varje ny generation har en fördubblad levnadsstan-

dard jämfört med närmast föregående generation.

Denna snabba samhällsutveckling har självklart inneburit ökade krav på gemene man, inte minst i ekonomiskt avseende. Allt talar också för att den nuvarande utvecklingen kommer att fortsätta och att därmed dessa krav skulle ytterligare skärpas. På den tiden Sverige var ett utpräglat agrarland utgjorde familjen en produktionsgemenskap där man tillverkade praktiskt taget allt det man åt, de kläder man hade på sig och de verktyg och redskap som behövdes för jordens skötsel och andra sysslor. På den tiden hade alla en direkt insyn i produktionen, man visste precis vad det var man åt och vilken kvalitet kläderna hade. Nästan samma grad av insyn hade man när en del av familjens ursprungliga arbetsuppgifter flyttades ut till hantverket. Men situationen blev en helt annan när allt flera av arbetsuppgifterna började flyttas över till industrin. Därmed förlorade man den direkta kontakten med produktionen och man fick ett allt starkare behov av konsumentupplysning. Den ekonomiska fostran i hem och skola fick samtidigt ganska naturligt en allt större betydelse allteftersom de ekonomiska frågorna komplicerades.

Det är intressant att se hur denna snabba samhällsutveckling speglar sig i svenska folkets sparvanor. Då sparbankerna började sin verksamhet i början och mitten av 1800-talet hade de till främsta uppgift att ta hand om småfolkets få sparslantar samt att på rimliga villkor bevilja lån. Det sparande som ägde rum hade närmast till syfte att skapa en viss trygghet på ålderdomen eller i samband med sjukdom. Sedan dess har bilden förändrats. Det förekommer visserligen fortfarande trygghetsparande men det har inte alls samma betydelse som förr. Nu är tryggheten på ålderdomen åtminstone i någon mån säkrad genom samhälleliga åt-

gärder och situationen är i stort sett densamma när det gäller sjukdom och arbetslöshet. Nu sparar man i stället för andra ändamål, ett eget hem, den kommande boställningen, en utlandsresa, en bil eller en TV. Man har större möjligheter att utnyttja den höga levnadsstandardens välsignelser om man genom ett sparande ser till att man alltid har möjlighet att betala kontant när de stora utgifterna kommer. Det lönar sig alltid att spara i förskott och det är ingenting som är så dyrt som att sakna likvida medel.

Den lille mannen som på 1800-talet gjorde sina insättningar i ortens sparbank har alltså fått andra behov och intressen och sparbankerna har därför tvingats att anpassa sin verksamhet till den nya tidens krav. Genom nya spar- och lånformer söker man hjälpa den enskilde att förverkliga sina ekonomiska planer.

Av intresse är i detta sammanhang också att den andra sidan av sparbankernas verksamhet, den sparfrämjande verksamheten, fått en allt större betydelse. Konsten att rätt använda sina pengar har aldrig varit så stor som i våra dagar.

Det är lätt att se att ungdomen har speciellt svårt att klara de ekonomiska påfrestningarna, i synnerhet i samband med äktenskap och boställning. Relativt höga löner och ofta små fasta utgifter lockar lätt till ett dyrbart levnadssätt som kan vara svårt att komma ifrån när det plötsligt blir två eller tre som skall leva på den lön man själv tidigare gjorde av med på egen hand. Boställningslån och avbetalningar fördystrar också många unga äktenskap och det är skrämmande många skilsmässor som har sin grund i ekonomiska problem. Både myndigheter och organisationer — främst ungdomsorganisationerna — har också haft sin uppmärksamhet riktad på detta förhållande och sökt skapa en motvikt framförallt genom det s. k. lönsparandet. Alla som ännu ej fyllt 25 år har möjlighet att utnyttja denna sparform som bygger på tioprocentiga löneavdrag. De insparade pengarna är bundna till dess 25 års ålder uppnåtts eller om man dessförinnan gifter sig eller behöver de insparade pengarna till studier eller

i samband med sjukdom. Genom att lönspara på detta sätt sparar man relativt enkelt ihop till ett belopp som kan innebära att man utan skulder kan skaffa sig ett eget hem.

Allteftersom kraven på det ekonomiska området stiger ökar också ungdomsorganisationernas ansvar för ungdomens ekonomiska fostran. Det blir för varje år allt viktigare att detta ämne liksom andra ekonomiska ämnen kommer med i programmet för ungdomsledareutbildningen. De flesta ungdomsorganisationerna har också observerat dessa frågor och söker genom uttalanden och rundskrivelser fästa ungdomsorganisationernas uppmärksamhet vid vikten av ett förnuftigt ekonomiskt handlande. Men mycket återstår ännu att göra. Här skall endast till slut erinras om att sparbankerna gärna ställer talare, film och studiematerial till förfogande vid ungdomsledarekurser och andra arrangemang. Kontakt kan också sökas direkt med Svenska Sparbanksföreningen, Stockholm 16.

Ungdomsgårdarna

- *Jättestens* mini-bil-racing-bana var med i en radioutsändning den 10 april under programpunkten "Teknikbladet". Ungdomsgården har också genomfört en ungdomsgårdsvecka den 6—12 april med försäljning, föräldraträff under medverkan av bl. a. Lasse Dahlkvist, öppen ungdomsgårdskväll med uppvisningar m. m., ungdomsprogram, mannekänguppvisning, film m. m.
- *Mossebergs Ungdomsgård* samlade Forum fylld med ungdom vid en orkestertävling som hölls den 24 mars. I juryn satt de kända musikerna Gunnar Johnson, Sture Johansson och Bengt Lindberg.
- *Krokängsgården* gillar klubbiden och har bildat en trivsam sådan — Riverside Club — med 125 medlemmar vilka roar sig på kul sätt och dessutom får sig till livs en del annorlunda programinslag av uppbyggande art.

MASTHUGGET

**stadsdel med små
möjligheter för barn
och ungdom**

Masthugget är ingen bra term att använda sig av, då man vill konstatera hur mycket folk som bor i och kring det vi i dagligt tal kallar för Masthugget. För att ställa upp ett bostadsområde, som någorlunda motsvarar någon av våra klart avgränsade nybyggda stadsdelar, är det bäst att räkna med Masthuggs församling. Enligt den församlingsindelning, som trädde i kraft 1951, är gränsen mot väster vid Såggatan, i norr vid Göta älv, öster i huvudsak vid Paradisgatan och i söder mot Slottsskogen.

Församlingen inrymmer — enligt Statistisk årsbok — 25.670 invånare av vilka 12.665 är män och 13.005 kvinnor. Antalet barn under 15 år 5.110. Folkmängdstätheten är en av de största i staden — 200 per hektar. Räknar man ut hur många som befinner sig i de åldrar ungdomsarbetet normalt vänder sig till, åldern 7—25 år, får vi fram en siffra om ungefär 6.000.

Masthugget är stadsdelen som har atmosfär och kanske också en del personligheter och markanta profiler kvar. Sett ur ungdomsledarens synvinkel ter sig emellertid distriktet trist, mycket trist.

Brist på friytor och grönområden . . .

Fru Maj-Britt Holmstedt, ordf. i Masthuggets ungdomsråd, stadsfullmäktigeledamot m. m.:

Jag bor mitt i hjärtat av Masthugget och får således varje dag tillfällen att se stadsdelens barn och ungdomar i verksamhet. Vi har hittills varit skonade från allvarliga tendenser till destruktiva ligabildningar. Ungdomarna verkar i stort sett skötsamma och hyggliga.

Lokalfrågan är emellertid ett verkligt bekymmer för ungdomens föreningsliv och faktiskt också för — stadsdelens åldringar. Jag tror på uppförande av en fritidsgård i stadsdelen för fritidsverksamhet och hobbyarbete och denna verksamhet kunde arrangeras så att även de äldre kunde använda gården, främst på dagtid.

De relativt nyuppförda samlingslokaler vid Skepparegatan lämnar i stort sett inte något bidrag till lösningen av Masthuggs ungdomens lokalfråga. Samlingslokalerna disponeras till större delen av de vuxnas organisationer, schackklubbar, "Gamla masthuggspojkar" etc. Ungdomsrådet kan inte få hyra lokalen själv förrän efter den 1 maj!

Troligtvis får en kommande sanering av Masthugget anstå tills det att Majorna, Haga och Annedal sanerats. Vi kan inte överblicka, när en mera allmän bostadssanering kommer till stånd i Masthugget — tyvärr!

Ett annat bekymmer för oss vuxna fostrare är den brist på lämpliga friytor och grönområden som vidlåder stadsdelen. De mindre pojkar behöver platser att kicka boll på — på bollplanen vid Slottsskogen blir man i allmänhet bortmotad av de äldre pojkar.

Organisationslivet bland de vuxna är omfattande i Masthugget. Det är ganska förnämligt också bland ungdomen. Men — lokalfrågan för ungdomens speciella samsättningsformer är fortfarande olöst för de flesta ungdomar och deras organisationer.

Lokalfrågan måste lösas för ungdomen . . .

Rektor *Weimar Sundling*; tidigare bl. a. verksam i Masthuggets Ungdomsråd:

Visst sker det en stark utflyttning från stadsdelen — men det bor många kvar och både själva det gamla Masthugget såväl som de omgivande distrikten saknar ändamålsenliga ungdomslokaler. Tyvärr räcker samlingslokalerna i stadsdelen inte alls till — jag har bl. a. fått uppskjuta ett föräldramöte i två månader på grund av lokalbrist.

Skolan söker att tillgodose, så långt som möjligt, skolbarnens behov av fritidsverksamhet. Vi anordnar bl. a. fritidsundervisning i exempelvis maskinskrivning, stenografi, navigation m. m. På Fjällskolan förekommer fritidsverksamhet med bl. a. slöjd på schemat. Oskar Fredrikdistriktet — som ju det här skoldistriktet heter — omfattar 1400 skolbarn, men det bör då framhållas, att rektorsområdets gränser och församlingens (eller stadsdelens) ingalunda sammanfaller.

Skolans gymnastiksal användes mycket flitigt av bl. a. idrottsföreningarna men bristen på övriga för ungdomsarbetet lämpliga lokaler är mycket stor. Jag är en varm anhängare av att en ungdomsgård eller

lämpligt fritidscentrum anlägges i stadsdelen. En sådan investering är säkerligen fullt försvarbar, då Masthugget även efter en sanering säkerligen blir ett eftersökt bostadsområde och vi kan således vänta på åtskilliga familjer med både barn och ungdomar i framtiden. Till sist: Varför inte försöka med monteringsfärdiga ungdomsgårdar — vi använder ju oss inom skolan av monteringsfärdiga hus . . .

Förbättrad ungdomsvård behövs . . .

Bengt Lundström; verksam under 25 år som scoutledare (f. n. v. kårchef) i Masthuggets scoutkår:

Med stöd av de erfarenheter jag har från scoutarbetet vågar jag påstå, att bristen på ändamålsenliga lokaler för ungdomsverksamheten är mycket stor i Masthugget. Visserligen har scoutkåren med sina 150 scouter, vargungar, seniorer och ledare en utmärkt lokal och replipunkt i Församlingshemmet, men för övriga organisationer är det dåligt ställt med ungdomslokaler. Det finns starka skäl som talar för en förbättrad ungdomsvård i stadsdelen. Trångboddheten är stor och bostäderna i gamla Masthugget är i många fall undermåliga. Visserligen kan vi märka, att det sker en viss utflyttning från stadsdelen men om framtiden i detta avseende vet vi ganska litet. Befolkningsunderlaget och antalet ungdomar är dock så pass stort f. n. att det mera än väl motiverar tillkomsten av en ungdomsgård.

Från min tid i ungdomsrådsarbetet erinrar jag mig, att vi gjorde en inventering av de tomter i stadsdelen, som lämpligen skulle kunna användas som plats för ungdomsgårdsbygge. Resultatet var magert — och de tomter som uppbringades visade sig i flera fall vara svåra att bebygga. Jag tror inte att en ev. ungdomsgård nödvändigtvis måste ligga uppe på berget. Befolkningskoncentrationen nedåt Bangatan talar för en ungdomsgård i trakterna däråt.

Jag vill slutligen poängtera, att de angränsande områdena till Masthugget befin-

Kom i min famn

Ett trettiofemtal medlemmar från S. Ungdomsringen i Göteborg hade glädjen och förmånen att få delta i en synnerligen givande och innehållsrik ungdomsledarkurs i Hörby under påskhelgen.

Ovanstående glada nunor vittnar om att även de allra yngsta uppskattade påskaf-tonens färgsprakande samkväm.

B. D.

ner sig i samma situation som denna stadsdel när det gäller brist på lämpliga ungdomslokaler. Svårigheterna för ungdomsfostrarna blir därigenom större än eljest. Vi har jobbat i många år med Masthuggets lokalfråga för ungdom. Nu måste det ske krafttag så att vi kan få frågan löst!

Seglarläger

SS Æolus och barnavårdsnämnden (ungdomsbyrån) anordnar under tiden 12—18 juni ett seglarläger för pojkar på Sillfarts-holmen i Göteborgs södra skärgård.

Särskilda cirkulär och frestande affischer har utskickats till ungdomsgårdarna och andra sammanslutningar och man kan således vänta sig stor konkurrens om de 24 platser, som står till förfogande. Deltagare i lägret måste kunna uppvisa god simkunnighet men någon seglingsvana är ej nödvändig. De, som kommer med, kan påräkna en intressant vecka med sjömanskap, segling, jobb med båtar m. m. Avgiften är 50 kronor, vilket inkluderar olycksfallsförsäkring. Fungerande ansvarig ledare från ungdomsbyrån är Jan Cederlöf. Anmälan genom ungdomsgårdarna eller direkt till ungdomsbyrån.

*

Seglarträffar med program i seglingens och båtsporens tecken arrangeras den 15 april på Jättestens Ungdomsgård och den 24 i samma månad på Burås Ungdomsgård. Jan Cederlöf har lagt upp intressanta program och naturligtvis kommer åhörarna att informeras om sommarens lägerverksamhet. Flera träffar planeras under våren.

I VETERANLÄGRET

Ja, gosse, nu är vi i metallåldern.

Metallåldern, hur så?

Silver i håret, guld i tänderna och bly i fötterna.

Och så var det muraren som var så gammal, att man inte längre kan ha honom i bruk.

Nykterhet under ansvar

Ungdomskonsulenten i Danderyd, Sigurd Björk, har sänt oss några tankar om ett aktuellt problem.

Är det ansvarslost att dricka sig full? Är vindrickaren bättre än "starkspritspimplaren"? Är helnykteristen *ansvarets* högsta symbol? Vad menar vi med ansvar i samband med spritmissbruk? Ja, därom är meningarna delade. Svaret blir olika beroende på vilka vi frågar. Här nöjer vi oss med att konstatera att sprit i vilken form den konsumeras kan lösgöra krafter, som är skadliga för den enskilda människan och samhället. Detta är odiskutabelt.

Vi behöver brinnande facklor med *nykterhet under ansvar*. Folk som är vakna för detta sociala problem. Människor som förstår att det att vara bonde betyder att valka händerna under arbete med jorden. Att kunna skörda är förenligt med långsiktig möda. Att resultatet inte alltid går att mäta. Att nykterhetsarbete inte enbart är kontakt nykterister emellan utan med dem som använder sprit och framför allt med dem som missbrukar sprit.

Några MHF:are gjorde detta senare till sin uppgift vid nyårsskiftet, då svenska folket super av ren tradition. De slet hårt. Utbytet av "frälsta själar" var säkerligen inte stort. Nyårsnatten gav däremot ett klart besked om behovet av denna form av nykterhetsarbete.

Jag hoppas att detta "grepp" kan bli en vägvisare för praktiskt arbete "*nykterhet under ansvar*" i nykterhetens tjänst.

Lars-Eric Ericson skriver

Öppet brev till ungdomsdelegationens ordf. Lars-Erik Skarin

Broder Lars-Erik.

Jag har med stort intresse tagit del av såväl Ditt som Dina kamraters i Ungdomsdelegationen uttalande i "Angelägna uppgifter . . ." i "Vi alla" nr 2. En del av dessa ger förvisso anledning till eftertanke och några påståenden i Ditt eget svar blev anledning till dessa rader.

Och så raskt till saken: Du säger att det ekonomiska problemet är det stora ungdomsproblemet eller rättare sagt, det stora problemet i ungdomsarbetet i dag. Ja, om det vore så väl, höll jag på att säga. Men en alltmer tynande idédebatt, ett sorgfälligt undvikande av livsaskådningsfrågor i ungdomssammanhang och bristen på ledare, gripna av en idé och med en klar målsättning i handledandet av de unga, synes mig, bland mycket annat, vara ett mycket större problem än det ekonomiska. Men om jag i alla fall skulle acceptera Din höga värdering av det ekonomiska problemet, är Du då säker på att en besparing ifråga om minskat bidrag från samhällets sida idag, också i morgon och i framtiden är billigast för samhället? Eller arbetar vi på lite längre sikt och räknar med att en investering i ungdomsarbetet idag skall minska samhällets stora utgifter för denna ungdom i morgon?

Och så detta, att ungdomsarbetet skall bjuda nöjeslivet konkurrens ifråga om "affärer" . . . Den stora nöjesindustrin vädjar till och söker sin marknad hos det stora kollektivet men det verkliga och effektiva ungdomsarbetet, det som söker nå positiva resultat, måste i allt större utsträckning vända sig till den lilla gruppen eller rent av individen. Visst finns där också ett behov av stor samling och festivitas ibland, men det får också bara bli ibland, som "rusinet i pölsen" och ej som vardagsvana. Hur det nu sedan skall gå till för ungdomsarbetet att i praktiken bli självförsörjande genom att ta upp kampen med

den profittörstande nöjesindustrin förstår jag inte. Gör Du det?

Till sist tycker Du tydligen att föreningarna skall själva göra ansträngningar för att klara sina ekonomiska problem. Tror Du, käre vän, att det finns någon förening med självaktning, som inte är så mån om sitt ansöende att dom anordnar ett lotteri eller en basar åtminstone någon gång om året? Har Du aldrig råkat ut för någon energisk föreningsledare, som önskat "pracka" på Dig en lott med utsikt till vinst i form av ett presentkort i något av stans varuhus? (Kanske tycker Du rentav liksom jag, att detta välsignade lottförsäljande är bland det tristaste i dagens ungdomsarbete? En basar e. d. blir bra mycket mera stimulerande, både för ungdomarna själva och deras "offer".) Men åter till saken och allvaret: Du tror väl inte att någon förening kan slå sig till ro och bara leva på samhällets bidrag? Kommunens subvention av lokalhyror är visst mycket tacknämligt, men föreningen har för detta ändamål själv varit tvungen att skrapa ihop ett belopp, som är minst fyra gånger större än subventionen. Och då kanske hyreskostnaden visst inte är den största utgiftsposten i föreningens budget men väl kanske den som bäst subventioneras.

Handen på hjärtat, UD:s ordförande, kan det inte erkännas att ungdom och deras ledare i våra olika organisationer nedlägger ett såpass energiskt arbete för en god föreningsekonomi, att de *väl* gjort sig förtjänta av det pekuniära bidrag samhället lämnat? Kanske vi rentav kunde sträcka oss ännu längre och erkänna, att de gjort sig förtjänta av ett ännu bättre stöd från samhället i detta avseende? Och *kanske* det rentav kunde vara en god investering också för samhället självt att satsa ännu mera än hittills på förebyggande ungdomsverksamhet?

Din vän
Lars-Eric.

TUMBA skriver till göteborgs- ungdomen

Har Du varit med och krigat i en skol- eller klubbtävling någon gång? Brukar Du hänga på Heden, Nya Ullevi eller Vallen när det bjuds på spännande fighter? Då vet Du att i alla spel finns det regler som måste följas om kampen skall bli rättvis.

Om jag till exempel ilsknar till på hockeybanan — det har faktiskt hänt någon enstaka gång — och tacklar ojust så blir jag utvisad. Det känns inget vidare förstås, men det drabbar inte *mig* så hårt som *laget* som måste spela med en man mindre.

Likadant är det utanför hockeyringen. Jobbet och plugget måste ju också ha sina

regler och lagar och bryter man mot dem så kan det många gånger drabba någon mer än en själv. Därför är en bra lagspelare det värdefullaste som finns både på idrottsplanen och utanför.

En sak till vill jag säga och det gäller "röken" och "kröken" om uttrycket tillåtes. Tro inte att Du är stor eller märkvärdig bara för att Du har en cigarett i mun eller en brännvinsflaska i bakfickan. Du kanske känner Dig säkrare och modigare men det är bara inbillning. Riktigt självsäker och modig är bara den som vågar säga *nej!!!*

Herr Sven Johansson kan vara vem som helst men i fråga om Tumba-Johansson eller rätt och slätt *Tumba* då finns det bara en: Ishockeygiganten, radioidolen, gymnastikdirektören, fotbollspelaren m. m. Ungdomsbyrån har tillskrivit honom och fått ovanstående appell tillbaka. Den maningen sitter nu jämte ett foto av Herr Tumba himself på alla gårdarnas anslagstavlor.

Kul för klubben

Kanske en sysselsättning: "hästar" av potatis, upplinjerad kapplöpningsbana med fält på pappersduk, tärningar, som skakas om i ett glas, Du själv, kompisarna i klubben — eller kanske som på bilden: familjen. Reglerna: Ja, det räknar Du faktiskt med lätthet ut själv . . .

Trädet

Så presenterar Vi alla en liten skämtsam sak, som Du kanske kan använda vid nästa lägereld, samkväm eller annan festlighet. Det gör ingenting, att Du "knyckt" den. Vi gör så själv ibland — fast det kallar vi för att "saxa".

Ett träd kan delas i fem olika delar: bark, stam, rot, barr och löv. På roten sitter stammen, på stammen sitter grenarna och på grenarna löven. Är det ett barrträd, så sitter löven på trädet bredvid.

Stammen består av bark, sav och årsringar. När man tar bort barken kallas det barkning. Tar man bort grenarna kallas det förgrening. Tar man bort stammen kallas det stamning. Det finns järnträd och vanliga vedträd.

Ett litet träd kallas buske och stavas med ett s.

Ett träd kan delas i hur många delar som helst och kallas då sågspån.

Skall man räkna träd, säger man: träd ett, träd på, träd ut, träd in och så vidare.

Övervakarkurs

pågår just nu i sta'n

Här presenterar ungdomsbyråns programmet:

- 7/4 kl. 19.00 Barnvårdsnämnden och den unge. Barnvårdsdirektör Algot Wickberg. Lokal: Ungdomsgården Stora Katrinelund, Levgrensvägen (Invid Nya Ullevi).
- 16/4 19.00 Behandling av kriminell ungdom. Tingsdomare Nils Källoff. Lokal: Ungdomsgården Stora Katrinelund. *Obs. dagen!*
- 21/4 19.00 Om orsakerna till missanpassning. Barnpsykiater Elis Regnér. Lokal: Ungdomsgården Stora Katrinelund.
- 28/4 19.00 Praktisk handledning i övervakningsmetodiken. Fru Marianne Geijer-Karlsson, assistent Bertil Petrén. Lokal: Barnvårdsnämndens sessionsal, Skånegatan 26, 4 tr.
- 5/5 19.00 Ungdomsproblem — Problemungdom. Diskussion om aktuella frågor. Visning av en ungdomssocialfilm. Servering. Lokal: meddelas senare.

I TV-åldern

En fjortonårig pojke har av en domstol i Hull skickats till upptagningshem sedan hans fader förklarar, att sonen vägrade stiga upp från sängen annat än på kvällarna när han skulle se TV.

Peter Weiss

— smalfilmaren, Ni vet, mannen bakom flera uppmärksammade kortfilmer med ungdomsociala miljöer, har varit i staden och medverkat vid diskussioner kring hans filmreportage "Vad skall vi göra nu då"? Bilden här nedan är tagen vid ett sådant möte, som ordnades i samlingslokalen, Södra Allégatan 10, den 3 april av SSU-klubben Haga Annedal. Förutom Peter Weiss medverkade konsulenterna Abrahamsson från SSUH och Kjell Andersson, barnavårdsnämnden.

Ungdomsbyrån har som bekant inköpt en kopia av "Vad skall vi göra nu då?" och den filmen har vevats väldiga på sistone. Flera ungdomsråd, massor av föreningar och åtskilliga ungdomsgårdar har lånat den och använt den på sina sammankomster. Ungdomsbyrån har också förmedlat inledare och diskussionsledare; bl. a. har kurator Jan Cederlöf ställt sig till förfogande.

Örgryte

är en stadsdel (ett distrikt) som kanske inte så ofta låter tala om sig när det gäller ungdomsarbete och föreningsliv. Strukturen på området gör det svårarbetat kan man konstatera, då man träffar ledamöterna i ungdomsrådet *Inger Dellbratt*, *Ralph Kihlberg* och *Tore Norrevang*. De inriktar nu sitt planeringsarbete på det nya Kallebäcksområdet, där det kommer att behövas krafttag av de ungdomsvänliga när området färdigbyggs. Rådet har regelbundna föreningsträffar och dryftar med organisationslivet de aktuella problemen. Bollplaner och eventuellt en ishockeybana står uppskrivet på rådets önskelista.

Eftersnack: "Jag tror att en del ungdomar genom filmen börjat känna och förstå sin egen situation."

(Sagt av Peter Weiss i diskussionen med SSU-are den 3/4.)

Ungdomsbyrån

- har haft glädjen att medverka vid en träff, som anordnades av NTO-scoutkårer i Utby den 7 april. Föräldrarna var inbjudna för information och dessutom samtalade man efter ett föredrag av ungdomskonsulenten om aktuella ungdomsproblem;
- besökte nyligen Göta Lejons — d. v. s. scoutkåren, som har husrum på Kålltorps ungdomsgård — utomordentliga replipunkt vid Trollsjön, cirka 6 km från Surte. Här ska man nu — med stöd av medel från Arvsfonden, hoppas man, utöka antalet scoutstugor med en storstuga. Intensiteten bland de 200 medlemmarna är stor och de frivilliga insatserna föredömliga. Vi gissar på att det verkligen *blir* en ny scoutstuga;
- kunde konstatera stor anslutning till den övervakarkurs, som inleddes den 7 april med direktör *Wickberg* som förste föredragshållare;
- vet om att ungdomsinstruktörer i Göteborgs Distrikts Idrottsförbund, *Rune Sannerheim* har en hel del vettiga broschyrer (om volleyboll, varpa, badminton m. fl. idrottsgrenar), som kan vara lämpliga att förse sig med innan utomhussäsongen på allvar begynner och då vi skall instruera i diverse sådana ämnen;
- kan berätta att den internationella ungdomsträffen i Göteborg i början av augusti kommer att besökas av ungdomar från sex olika länder. Finnarna har redan svarat ja — och vi väntar på svar från övriga inbjudna länder;
- har t. v. enrollerat en programman, som hjälper ungdomsgårdarna med uppslag och idéer, förmedlar föredragshållare, musiker, artister m. m. *Bengt Lindberg* är mannen och han träffas på ungdomsbyråns telefonnr 20 09 20.

Stipendie-guld

Fem stipendier på sammanlagt 9.000 kr. har av svenska sparbankernas centralorgan — svenska sparbanksföreningen, sparfrämjandet och sparbankernas bank — utdelats till ungdomsledare, som genom utlandsresor önskar studera frågor rörande ungdomens ekonomiska förhållanden och framtidsutsikter.

Stipendiaterna är fil. kand. Jan-Erik Wikström, Stockholm, 3.000 kr. till en studieresa i Franska och Belgiska Kongo; folkskollärare Margret Kihlén, Gotlands läns folkhögskola, Hemse, 2.000 kr. för en resa till Indien: sekreterare Ola Ullsten, Stockholm, 2.000 kr. för en resa till USA, sekreterare Pierre Vinde, Stockholm, 1.000 kr. för en resa till Tunisien och Marocko samt redaktör Stig Johnsson, Laholm, 1.000 kr. för en studieresa till England.

De representerar i nämnd ordning FKS-FKG, Sveriges baptisters ungdomsförbund, FPU, SSU och SLU.

Arbetsstugorna

har under *Göran Ericsons* ledning genomfört två stadsdelsträffar för sina besökare. Den 12 mars var det Järnbrotts tur och den 9 april höll man till i Björkekärr. Ett piggt karusellprogram fick ungdomarna vara med om, trafikpolisen pratade motorvett och trafikultur, man fick vara med om mystisk magi i trolleriform och mycket, mycket mera. Uppskattade arrangemang tydligen, ty lokalerna var fulla med ungdomar.

-
- vill dessutom tala om, att arbetet med bygglekplats ute vid Biskopsgården nu skall komma igång på allvar. Som bas för arbetet under sommarhalvåret fungerar assistent *Bruno Fredriksson*.
 - kan omtala, att Stora Katrinelund även i sommar fungerar som vandrarhem.

Den idealiska platsen är

Härskogens Friluftsgård

för kurser och konferenser

för klubbester och samkväm

för privata tillställningar

för week-end

för rekreation och skogsvandringar

för träningsläger

för orientering

för bad och fiske

för naturstudier

för terrängträning

Varför just

Härskogens Friluftsgård

jo, därför

att anläggningen är belägen i en naturskön vildmark

att omgivningen är en fjällvärld, rik på sjöar, inpå storstaden

att avståndet bara är 2 mil från Göteborg

att gården är fullständigt nyrenoverad med trivsamt ny möblering

att 22 st. rum samt 3 st. logement finns att tillgå

att matsalar, sällskapsrum och hallar äro ljusa och rymliga

att enskilda konferens- och sällskapslokaler kan erbjudas

att radiogrammofoner, TV samt piano, ävensom bordtennisrum finns

att omklädningslokaler, dusch-, torkrum kan disponeras

att Friluftsgården är tillgänglig för alla slag av organisationer och enskilda

att sist men inte minst god och riklig mat serveras, bäddarna äro bekväma och anläggningen öppen dagligen året om.

PRISER

Enskild week-end i rum Kr. 17: 50, i logement kr. 15: 50, häri ingår 3 mål mat, sänglinne samt service.

Specialpriser lämnas organisationer, som önskar gruppförläggning, och då särskild dagordning uppgöres.

Kontakta föreståndareparet Siri eller Henry Wittgren, som gärna diskuterar alla slag av inkvarteringsformer, men också har många goda förslag att komma med, alltid till gästernas bästa.

Adress: HÄRSKOGENS FRILUFTSGÅRD, LERUM. Tel. 210 19 (0302).

Nialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Föreningsgatan 13 • Göteborg • Tel. 20 09 20
Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18

Försäkra i

HANSA-MÄLAREN

Avd.kontor, S:a Hamngatan 33	Tel. 17 28 20
Försäljningskontor, Vasagatan 45	„ 17 45 20
Hisingskontoret, Kyrkbytorget	„ 23 66 36
Järnbrottskontoret, Radiotorget	„ 45 37 17
Kortedalakont., Kortedalstorget 7	„ 46 62 62
Mölnadalsskont., Hagåkersgatan 10	„ 27 48 75

Alla slag av försäkringar

STRUVES BOKTRYCKERI
Göteborg 1959

